

РЕШЕНИЕ

№ 287

гр. Ямбол, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Ст. Стоева

Членове: Калина Г. Пейчева
Яна В. Ангелова

при участието на секретаря П.Г.У.

като разгледа докладваното от Росица Ст. Стоева Въззивно гражданско дело № 20232300500221 по описа за 2023 година

Производството пред Окръжен съд - Ямбол е по чл.258 и сл. ГПК.

Образувано по **въззивна жалба** на Р. А. С. с ЕГН *****, представляван от адв. И. С. от АК – Ямбол, подадена против Решение №71/17.02.2023 г., постановено по гр.д. №3951/2021 г. по описа на ЯРС.

В обжалваното решение първоинстанционния съд е постановил следното:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищеца Р. А. С. с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.***** срещу ответницата М. Е. М. с ЕГН ***** с адрес: гр.***** иск, с който на основание чл.29, ал.3 СК се иска постановяване на съдебно решение, с което да бъде определен по-голям дял от придобитото имущество през време на брака на ищеца с ответницата, сключен на 24.10.2009 г. и прекратен с решение №471/20.09.2021 г., постановено по гр.д.№4002/2021 г. на Районен съд - Сливен, поради значително по-голям принос на ищеца, а именно в размер на 2/3 от имуществото за ищеца и на 1/3 за ответницата, включващо:

недвижим имот, находящ се в гр.*****, а именно: жилище-апартамент №9, представляващо самостоятелен обект в сграда с идентификатор №87374.537.66.2.9 по КК на гр.Ямбол, със застроена площ от 77,70 кв.м., състоящо се от спалня, хол, дневна с кухненски бокс, антре, баня-тоалетна, с две тераси, заедно с прилежащите му таванско помещение №6, с площ от 9,57 кв.м., избено помещение №11, със застроена площ от 11,14 кв.м., ведно с 4.41% идеални части от общите части на сграда с идентификатор №87374.537.66.2 и от

правото на строеж върху ПИ с идентификатор №87374.537.66, при граници на апартамента: самостоятелни обекти в сграда с идентификатори №87374.537.66.2.10, №87374.537.66.2.21, №87374.537.66.2.11, граници на таванско помещение: таван на Л.Т., коридор, таван на К. и М.Р., граници на избенното помещение: ул.„Цар Освободител“, изба на С. и Н.З., общ коридор, изба на Ж.Ж.,

както и **следните движими вещи**: телевизор модел Samsung B450q 32 инча, черен цвят, придобит през 2008 г. на стойност 600 лв.; телевизор модел LG, бял, 22 инча, модел № 29LN460R – 300 лева; автоматична пералня, модел Samsung diamond WF8620ON11W, бяла – 500 лева; фурна за вграждане, черна, модел Samsung BF1N3B008 – 400 лева, газов плот с два газови котлона – 300 лева, хладилник бял модел Samsung RL39THCSW – 800 лева, микровълнова фурна бял, модел Samsung ME71A – 300 лева, кафе-машина, черна, модел Saeco Philips HD8325 – 150 лева, прахосмукачка, метален цвят, пластмаса, мед, модел Samsung SC4135 – 150 лева, спалня - 2 броя, от които 1 брой цвят бял, материал ПДЧ размери 180/200, 1 брой спалня 200/200, материал ПДЧ, 2 броя нощни шкафчета, цвят бял, 30/40 см – 600 лв., 3 броя скрин, материал ПДЧ, цвят орех, размери 80/50, скрин ПДЧ, цвят бял, размери 130/40/90 см – 900 лева, гардероби 2 броя, от които 1 брой гардероб, цвят орех, материал ПДЧ с окачено огледало, размери 190/150, 1 брой гардероб, с цвят бял, материал ПДЧ, размери 200/250 – 1400 лева, холнов диван с метални крака с покрити текстил, с цвят син, с три места, размер 200/80 см – 1 брой – 500 лева, трапезна маса 1 брой, с цвят дъб, материал дърво и метал, материал ПДЧ и желязо с размери 150/90 см – 700 лева, 4 броя трапезни столове с материал дърво и текстил, цвят дъб, дамска сива и синя и 2 броя столове метални с текстил, цвят сиви – 1000 лева, холна маса с бял цвят, материал ПДЧ и стъкло, размери 80/60 см – 200 лева, стелаж за обувки бял гланц, - втора употреба – 200 лева, енергоспестяващи крушки за всекидневна – 40 лева, пердета за всекидневна, детска стая и спалня – 350 лева, маса за трапезария бял гланц – 500 лева, столове за трапезария – 6 броя кожа и метал – втора употреба – 6 броя по 120 лева или общо 720 лева, стелаж за инструменти – 150 лева, ютия за гладене – 2 броя - 100 лева, одеяла – лилав, кафяв и тигров – 3 броя – 90 лева, олекотени завивки – бели – 3 броя – 120 лева, възглавници за сън 6 броя – 120 лева, декоративни възглавници – различни цветове – 6 броя – 60 лева, хавлии за баня голям размер 7 броя – 70 лева, хавлии за лице – 5 броя – 40 лева, чаршафи за спалня – комплект 6 броя – 180 лева, халат за баня – 1 брой 35 лева, оребрена скара – 25 лева, скара-грил – 70 лева, стелажна пръчка за гардероб – 10 лева, матрак по поръчка за спалня от магазин Хегра – 80 лева, сешоар за коса – 2 броя - 70 лева, куфар за багаж – златист – 90 лева, сокоизстисквачка електрическа, цвят слонова кост – 80 лева, електрическа кана за топла вода – 40 лева, чинии за хранене – големи, черни 8 броя – 80 лева, чинии за хранене малки – 8 броя – 48 лева, комплект чаши и чинийки за кафе – 40 лева, чаши за вода – 2 комплекта по 6 броя стъкло – 60 лева, чаши за червено вино стъкло – 4 броя – 48 лева, чаши за бяло вино стъкло 4 броя – 48 лева, кухненски ножове – 3 броя – 65 лева, ножове малки – 8 броя – 40 лева, лъжици за супа инокс – 8 броя – 40 лева, малки лъжички за кафе, чай – 8 броя – 40 лева, вилици за храна, инокс – 8 броя – 40 лева, десертни вилички инокс – 8 броя – 24 лева, капак за тоалетна чиния – 25 лева, четки 6 броя естествен косъм и валяци с косъм 6 броя,

лаптоп 2 броя ACER – общо 2 100 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.3 ГПК, Р. А. С. с ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.***** да заплати на М. Е. М. с ЕГН ***** с адрес: гр.**** сумата от 2 200 лева - разноски по делото.

С **въззивната жалба** решението на ЯРС се атакува изцяло с твърдения за незаконосъобразност и неправилност поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. В жалбата са изложени подробни съображения по същество на направените оплаквания. Сочи се, че не става ясно кои доказателства съдът приема и кои не и че липсва какъвто и да е анализ на събраните по делото доказателства, което правело така постановеното решение немотивирано. Въззивникът твърди, че по делото са представени множество писмени доказателства, вкл. и изготвената експертиза, от които по несъмнен начин се доказвало, че само и единствено ищецът е изплащал вноските по кредитите, поради което е изразено несъгласие с извода на ЯРС за равния принос на съпрузите, поемайки по равно задължение за връщане на цялата сума по кредита. Твърди още, че доказателствата по делото са тълкувани превратно само и единствено в полза на ответната страна, като са пренебрегнати важни обстоятелства и по този начин съдът е достигнал до едно неправилно решение, неосновано на изложените по делото факти. Заявява и твърдение, че възприетата от съда фактическа обстановка не отговаря на действителната, като съдът не е изпълнил задължението си да обсъди всички събрани по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, а мотивите на ЯРС бил непълни и неясни, като на практика липсвали такива. В жалбата се сочи, че ЯРС е игнорирал изцяло доказателствата, ангажирани от страна на ищеца. Оспорен е, като необоснован, изводът на първоинстанционният съд, че ответницата по време на брака е била единствената /и нейните родители/, която полага грижи за детето. Посочена е практика на ВКС, според която съотношението между доходите на двамата съпрузи може да има значение, ако доходът е реализиран като принос. Въззивникът е направил и оплакване, че съдът е игнорирал свидетелските показания на св.Г. С. и св.М.В.. За погрешен е посочен и извода на съда относно времето на отсъствие на съпруга от страната. По изложените и другите подробни съображения в жалбата, се иска ЯОС да отмени обжалваното решение изцяло и да постанови ново решение по съществото на спора, с което "да уважи изцяло исковите претенции в пълен размер, алтернативно: да уважи исковите претенции в по-нисък размер от претендирания". Заявена е претенция за присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл.263 ГПК въззиваемата М. Е. М., чрез пълномощника адв. Г. Г. от АК – Ямбол е депозирала писмен **отговор**, в който е заявила становище, че депозираната въззивна жалба е изцяло неоснователна, а атакуваното решение – правилно, постановено съобразно материалния и процесуалния закон и обосновано, като са изложени подробни аргументи в тази насока. За изцяло неоснователни са посочени оплакванията в жалбата за допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материални и процесуални закони. Посочено е, че решението е подробно мотивирано и съобразено със събраните по делото доказателства. Предвид изложените и другите подробни съображения в отговора се иска въззивния съд да

потвърди обжалваното решение. Заявена е претенция за присъждане на направените разноски пред настоящата инстанция, в размер по приложен списък.

В о.с.з. въззивника не се явява, но чрез процесуалния си представител адв. И. С. от АК – Ямбол поддържа въззивната жалба по съображенията, изложени в нея, като иска уважаването ѝ, ведно със законните последици. Поддържа и претенцията за присъждане на разноски за двете инстанции, съгл. представен списък по чл.80 ГПК.

В о.с.з. въззиваемата се явява лично, като чрез процесуалния си представител адв. Г. Г. от АК – Ямбол поддържа доводите, изложени в отговора на въззивната жалба. Исква потвърждаване на атакуваното решение. Поддържа и претенцията за присъждане на разноски за въззивната инстанция, съгл. представен списък по чл.80 ГПК.

След преценка на доказателствата по делото, относими към повдигнатия пред въззивния съд правен спор, ЯОС приема за установено следното от **фактическа страна**:

Фактическата обстановка по делото е правилно установена от ЯРС и е както следва:

Страните по делото са бивши съпрузи, които са сключили граждански брак на 24.10.2009 год., прекратен с развод по взаимно съгласие с Решение № 471/20.09.2021 год. постановено по гр.дело № 4002/2021 год. по описа на Районен съд Сливен. Не е спорно, че от брака си страните имат родено едно дете - Д., род. на 23.03.2010 год.

Видно от нотариален акт №54, том IV, рег.№6847, дело №579/2010 год. на нотариус М.Д. № 453 на НК, с район на действие Районен съд Ямбол на 28.09.2010 год., по време на брака на страните, те придобили в собственост, чрез покупко - продажба, процесното жилище, находящо се гр.Ямбол, ул.“Цар Освободител“ №3, вх.Б, ет.1, ап.9, за сумата от 21 000 евро, заплатена с кредит от Банка ДСК ЕАД.

Видно от договор за жилищен кредит, сключен на 28.09.2010 год. между „Банка ДСК“ ЕАД в качеството на кредитор от една страна и от друга Р. А. С. и М. Е. М. в качеството на кредитополучатели, банката отпуснала на кредитополучателите кредит в размер на 21 000 евро за покупка на апартамент №9, находящ се в гр.Ямбол, ул. "Цар Освободител“ №3, вх.Б, ет.1. Кредитът е бил обезпечен с учредяване на ипотека върху жилището.

С договор за ипотечен кредит №45719 от 28.07.2015 год. сключен между „Алианс Банк България“ АД от една страна и от друга ответника Р. А. С. в качеството на кредитополучател, банката предоставила на ищеца кредит в размер на 43 500 лева, от които 37 809 лева за пълно погасяване на кредит на кредитополучателя по договор за банков кредит с ТБ ДСК ЕАД, задълженията по който са обезпечени с ипотека върху процесното жилище, находящо се в гр.Ямбол, ул.“Цар Освободител“ №3, вх.Б, ет.1, ап.9; 4 948 лева – рефинансиране на потребителски кредит към ТБ ДСК и 744 лева за текущи нужди.

По делото са представени три броя договори за дарения, сключени между Е.Ж.М. /баща на ответницата/ и ответницата М. Е. М., съответно от дати: от 17.05.2019 год. за сумата от 5 000 лева, с посочено основание – за подпомагане на младото семейство; от 29.12.2019 год. за сумата от 6 000 лева, с посочено основание – за погасяване на кредит за

жилището; от 27.03.2021 год. сключен между Д. Канева М. и Е.Ж.М. /родители на ответницата/ и ответницата М. Е. М. за сумата от 9 000 лева, с посочено основание – за да погасят със зет им Р. А. С. кредита за жилището им.

Пред ЯРС, по искане на страните, са събрани гласни доказателства. *Св.И.Т.* познава ищеца от тинейджърските си години, след това двамата започнали работа като военни през 2009 год. Когато ищецът купил апартамент, свидетелят и един негов приятел ходили да му помагат - изнасяли боклуци, къртили, като ищецът винаги участвал в ремонта. Когато били военни ходили в командировки – Ново село, полигон Корен, за които им се полагали пари. През това време ищецът оставял дебитната си карта на жена си, понеже тя не работела. Ищецът с неговата рота ходил командировка в ****, затова също се плащали пари. 2011-2012 год. ходили и на мисия в *****, като пак оставил дебитната карта на жена си, за да може да се издържа. Когато били на мисия се превеждала заплата и половина. Ищеца споделял, че с парите от мисията, над 30 000 лева, щял да обзавежда апартамента. Докато бил в армията ищецът теглил жилищен кредит, който бил изплащан със средства от заплата му. Свидателят нямал информация други да са помагали финансово на ищеца. Не познавал съпругата на ищеца, виждал я е само на снимки. Ищецът споделял, че тя не иска да работи. В показанията си *св.Г. С.* /брат на ищеца/ сочи, че бил запознат с отношенията между страните. Ищецът работел, бил военен, ходил на мисии и вкарвал пари. Ответницата не работела. Първоначално семейството разполагало само с неговите доходи. Свидателят не може да каже кога, но закупили жилище, брат му теглил заем за жилището, който той погасявал. Присъствал и участвал в текущия ремонт на жилището - изхвърляли боклуци, закупували материали, качвали ги горе в апартамента, монтирали врата. С бащата на М. не се разбирали за ремонтите. Правили и покрива, като брат му платил на майстора. След това пак брат му закупувал обзавеждането. Свидателят не знае родителите на М. да са давали пари. Доходите, които получавал брат му и от мисии отивали в семейството. Винаги той плащал сметките. Брат му се грижел и за детето - водел го в парка, по сладкарници, на почивки, на море, на балкан, готвел и шетал. Домакинската работа била вършена от двамата. Когато брат му не бил в България свидетелят не комуникирал с неговата съпруга. Брат му казвал, че помага и за ремонти на къщата в с.****, която била на родителите на М.. Около година брат му живял в апартамента на родителите на М. и в този период помагал със средства, с пари. Свидателят не знае каква сума са събрали на сватбеното си тържество. След сключването на гражданския брак, семейството живяло в апартамента на родителите на М., за една година. През 2007 година ищеца бил на мисия за 6 месеца. Общо бил на четири мисии. Племенницата му се родила 2010 година. И двамата родители полагали грижи за нея. Брат му напуснал армията през 2018 година, след това карал камион в чужбина - три месеца го няма, после се прибирал. През времето, когато не бил в България съпругата му се грижела за детето. Когато брат му бил на мисия живеели в новото жилище. В показанията си *св. В.* сочи, че познава страните, били в близки отношения, ходили си на гости. През годините семейството живеело основно със средства на ищеца. Ищецът работил като военнослужещ и основно доходите за семейството идвали от него. М. работила през годините на техния брак, но за по няколко месеца на непълен работен ден и

възнаграждението ѝ не било значително. Преди сватбата ищеца имал няколко мисии, в ***** и френския легион. След като се оженили имал една мисия в ***** , една командировка в *****, и на границата ги изпращали редовно в командировка. Основно това били по-големите суми, които му били плащани през годините като възнаграждение, а като военнослужещ взимал над 1000 лева, но с точност свидетелят не може да посочи. Големите суми от мисиите заминали за семейството. Сумите се харчели основно за живеене, за битови сметки и храна, за обзавеждане на жилището, за изплащане на заема, който теглили за жилището. Свидателят нямал информация М. да е участвала в погасяването на кредита. Основно разходите за издръжка на детето също идвали от Р.. Имало моменти, когато Р. бил на мисия в ***** , в които банковата му карта била в М.. Превеждали му заплата и половина от командировката. Тя разполагала със средствата и ги ползвала да плаща сметки, да си купува дрехи и за детето. Свидателят лично я карал до Бургас за закупуване на дрехи. Ремонта на жилището основно го извършил Р.. Те като приятели помагали за изхвърляне на боклука. Преди да се разведат също имало ремонт, който Р. извършил, понеже към момента бил международен шофьор и разполагал със средства. Сменили и мебелите, като старите доколкото свидетелят знаел били в М.. Първите мебели, които купили били след като ищеца се върнал от мисия в ***** . Родителите на М. участвали в ремонта, доколкото баща ѝ участвал най-вече с идеи. Р. се съгласявал, за да не влезе в конфронтация. Лично свидетелят не бил виждал бащата на М. да работи там. Не знае баща и да е закупувал строителни материали или обзавеждане за апартамента. Не знае да са давали пари. Когато не бил на мисия Р. се грижел за детето, постоянно излизали на разходка в парка, помагал и в домакинството. Когато бил на мисия, М. гледала детето. Проблемите в семейството били породени единствено от финансова гледна точка. М. не била доволна, че няма пари, а парите идвали от Р.. Една от причините той да напусне армията били парите и затова станал международен шофьор, за да има по-голям доход. Свидателят не знае М. да е участвала във връщането на заемите. Преди брака живели в жилището на родителите на М.. Свидателят бил и на сватбата им и доколкото знаел семейството било събрало 10 000 лева. След брака закупили автомобил, не казали откъде са парите, но предполага, че са от сватбата. След като се оженили също живели при родителите на М., може би година. Жилище си купили през 2010 година. Теглили заем, за да купят жилището и използвали и парите, които Р. имал спестени от ***** , от Френския легион, от Англия. През 2018 год. Р. станал международен шофьор. Докато бил на мисии по време на брака, семейството по-голямото време живеело при родителите на М.. *Св.К. Р.* също познава ищеца повече от 20 години. Преди да станат семейни приятели, били в един приятелски кръг. Сочи, че след като се оженили живели при родителите на М., повече от година. През това време правили ремонт на новозакупеното жилище. Р. бил военнослужещ до преди 3-4 години, а след като напуснал армията станал шофьор на товарен автомобил и това работел и към момента. За М. знае, че работила няколко месеца в магазин. От Р. знаел, че М. не желае да работи. Знае от Р., че с ипотечен кредит изтеглен от него са закупили жилище. Знаел и че той го плаща - удържали му от заплата. Свидателят участвал в ремонта след закупуване на жилището. Р. ги събирал да му помогнат за грубата работа - набавяне на строителни работи, носене, пренасяне и

изхвърляне на боклуци. Свидетелят ходил няколко пъти да помага. Виждал и бащата на М. там, но не помни да е участвал в някакъв конкретен вид дейност, по-скоро за мнение, за съвет. Когато ходели на гости, винаги били посрещани добре, М. била домакиня. Като майка се грижела и за детето. Р. също участвал в отглеждане на детето. Финансовата издръжка на детето се поемала от Р. *Св.К.С.*, съсед на страните от над 10 години сочи, че след закупуването на апартамента постоянно имало някакви ремонти. Работели Р. с други момчета. Всичко било изкъртено до тухла. Свидетелят не бил виждал М. там, виждал баща и, но не го бил виждал да работи. Ремонт бил правен и на общите части на блока, а инициатор бил Р.. Правили покрива, вратата на задния вход. За ремонта на покрива платили всички живущи. Преди година-две лакирал в тях паркета в хола. И двамата се грижели за детето. Мисли, че Р. ги издържал финансово. Отскоро М. работела в Общината. Свидетелят не знае кой е правил в апартамента техническите неща, ток, вода, газ. След ремонта не бил ходил в жилището. Р. му казвал, че ходи на мисии и доколкото знаел Р. плащал всичко.

В показанията си *св.Е.М.* /баща на ответницата/ сочи, че сватбата на страните била през 2009 година в ресторант Екатерина. Цялата сватба платил той. Не знае какво са събрали от сватбата. Тогава страните живеели при него. Септември 2010 година закупили жилище със заем. Капарото било около 3000 евро и било дадено от дъщеря му, парите били лично нейни. Апартамента бил в трагично състояние, а те нямали пари за ремонт. Свидетелят им дал 12 000 лева, които имал от неговия брат, който бил в САЩ, но те не стигнали до никъде. За ремонта свидетелят извикал негови приятели, т.к. се занимавал с отоплителни системи, прекарвали газ, сложили тръби, радиатори, котел. Всичко било ново. Котела бил единственото нещо в апартамента, което било втора употреба, както и вратата на банята. Свидетелят го купил за 1000 лева с негови лични средства. Със свои средства закупил и радиаторите, газовата тръба. Купил още фаянс и теракот, а поставянето им било направено от другия зет на свидетеля. С бус на фирмата пренасяли пясък, той закупувал и строителни материали. Брат му изпратил още 2500 лева за подарък на М. за сватбата, с които пари били закупени хладилник, фурна, пералня, микровълнова, газов плот, аспиратор. Стояли в кашони, докато влязат в апартамента. След завършване на апартамента, се преместили да живеят в него. Ищецът започнал да ходи на мисии и след това започнали да купуват някакви мебели, но свидетелят не се интересувал. Заемът за апартамента бил рефинасиран в „Алианс банк България“ при по-добри условия, получени със съдействието на свидетеля. Преди две-три години свидетелят решил да помогне и за заема, и решил да го направи с дарения, веднъж дал пет хиляди и веднъж шест хиляди лева, а три-четири дни преди Р. да замине да кара камион 9 000 лева. Парите свидетелят дал за погасяване на заема. Когато дал парите и двамата присъствали, като физически дал парите на М.. Докато живеели в дома на свидетеля, били на пълна негова издръжка. Сега ищеца карал ТИР, връщал се на три месеца веднъж. За 12 и половина години брак, половината години бил в чужбина или по командировки. Видно от показанията на *св. Д. М.* /майка на ответницата/ страните се оженили през 2009 година, а сватбата е платили тя и съпруга ѝ. През 2010 година си купили апартамента и до 2011 година траел ремонта, или около година и половина живели при тях. През това време разходите за ток и вода били поемани от свидетелката и съпруга и.

Капарото за апартамента от 3000 евро било дадено от М., които пари били спестени пари от работата ѝ в Несебър, където работила 3 или 4 години. Според свидетелката съпруга ѝ Е. купувал всички неща за апартамента. По време на брака дъщеря ѝ работила в **** за около три или четири месеца. Последно дали девет хиляди лева за погасяване на заема, преди това още шест хиляди лева. Дъщеря ѝ имало години да не работи, но това било защото детето било малко, а съпруга ѝ го няма. Детето изисквало грижи. Него го нямало по няколко дена, докато бил военен, а детето не можело да стои само. Св.И.Б. познава двете страни, правил дограмата на тяхното жилище. Ходили да поръчват стъклата с Е.М., който му заплатил труда и материалите, около 3-4 хиляди лева. На целият апартамент дограмата била изработена от него. Видно от показанията на св.Д.Д., същият познава от работа страните, ходил да правят ремонт на апартамента. Прекарвали газ, радиатори. Работел във фирмата на бащата на ответницата. Правили замазка на пода. Шефът /бащата на ответницата/ му давал парите за материалите, отделно му плащал за това, че ходи да помага. Ремонтът продължил 5-6 месеца. Периодично ходили да носят неща с буса на фирмата. В ремонта участвали и ищеца и Е.М.. Виждал да помага и едно момче, приятел на Р. Р. работел заедно с дядо си /бащата на ответницата/. Св.М.М. /съпруг на сестрата на ответницата/, познавал ищеца още преди да се ожени за М., а после станали и баджанаци, а Е.М. му бил тъст. Сочил, че работел в строителството и когато почивал ходил да помага на апартамента на страните. Груба работа вършил, зидал. Както „дядо му“ така и Р. работили на обекта. Заявява, че на него „дядо му“ бил дарявал пари и счита, че сигурно и на тях бил давал. След основния ремонт прали освежаване, пребоядисване. Р. работел и осигурявал доходите, когато М. не работела - била в майчинство. Р. помагал на свидетеля и за ремонтни дейности в с.****.

Пред ЯРС е допусната, изслушана и приета комплексна съдебно-счетоводна и строителна експертиза, видно от заключението на вещите лица по която: общата стойност на ремонта в апартамента е 29 573,68 лева, от които 11 134,24 лева – разходи за вложен труд, 17 455,14 лева – разходи за материали, 984,30 лева – разходи за транспорт и отделно разходи за входа – 200 лева; средната пазарна стойност на движимите вещи е 5 759,08 лева, като 2/3 се равняват на сумата от 3 839,39 лева; стойността на вложените в апартамента вещи, трайно прикрепени към жилището е в размер на 6 385,59 лева и представляват част от стойността на извършения ремонт, като материали. Доходите на ищеца като военнослужещ, от трудови правоотношения, командировъчни, обезщетения, възстановен ДДФЛ, от вноски в ДПФ, от печалби и бонуси от спортни залози, за периода на съвместния им живот с ответницата, за периода от 24.10.2009 год. до 20.09.2021 год. е в размер общо на 265 273,38 лева; получените от ответницата доходи от трудови правоотношения в България и чужбина, както и от дарения за същият период е в общ размер на 41 959,01 лева. Получените от ищеца доходи като военнослужещ са в размер общо на 28 1251,93 лева, а тези на ответницата от трудови правоотношения – 4 727,39 лева. Общият размер на платените суми по ипотечния кредит е 57 251,37 лева, кат вноските по двата кредита са заплащани с постъпилите суми по сметката на ищеца от възнаграждения като военнослужещ, от трудови правоотношения, командировъчни, обезщетения, възстановен ДДФЛ, от вноски в ДПФ, от печалби и бонуси от спортни залози. Освен това ищецът е извършил множество вноски по сметките си,

включително на 30.12.2019 год. – 6 000 лева и на 29.03.2021 год. – 9 000 лева, като вещото лице сочи, че експертизата не разполага с документално обосновани данни за произхода на внесените парични средства. Според експертизата ищецът е платил от банковата си сметка в Банка ДСК битови сметки за периода 22.10.2010 год. – 04.08.2015 год. за мобилни телефони, ток, вода, в размер на общо 2 088,21 лева. Източникът на средствата, с които са платени, са от възнаграждения като военнослужещ, командировъчни, обезщетения, възстановен ДДФЛ, от вноски в ДПФ, бонуси и печалби от спортни залози, постъпили по сметка на ищеца. За периода 25.07.2018 год. – 20.08.2021 год. от сметка в Алианц Банк България АД с титуляр ищеца по сметка в Банка ДСК са преведени суми в размер на общо 43 580 лева, като в основанието било посочено – М. М. вноски. В договора за жилищен кредит от 28.09.2010 год. било посочено, че кредитът се усвоява еднократно чрез разплащателна сметка с титуляри Е.К.И. и А.И.И.. За периода 15.12.2003 год. до сключване на гражданския брак на 24.10.2009 год. ищецът е получил доходи в размер на общо 28 151,93 лева. За периода 01.03.2003 год. до сключване на гражданския брак на 24.10.2009 год. ответницата е получила доходи в размер на общо 4 727,39 лева. За периода 24.10.2009 год. до 20.09.2021 год. ищецът е получил доходи в размер на общо 265 273,38 лева. За същият период ответницата е получила доходи в размер на общо 41 959,01 лева. На 17.05.2019 год. ищецът направил вноска по сметката си в Алианц Банк България АД в размер на 5 000 лева, като в основанието било записано вноска, като експертизата не може да установи какъв е източникът на тези средства. По договора за ипотечен кредит №45719/28.07.2015 год. били направени три извънредни вноски за погасяване на главницата: на 30.12.2019 год. – 2 000 лева, на 28.01.2020 год. – 4 000 лева и на 28.04.2021 год. – 9 000 лева. Освен внесените суми на 30.12.2019 год. – 6 000 лева и на 29.03.2021 год. – 9 000 лева, по тази сметка ищецът е получавал трудови възнаграждения, командировъчни, обезщетения, печалби и бонуси от спортни залози. От банковото извлечение не може да се установи какъв е източникът на средствата, използвани за погасяване на главницата с извънредни вноски и дали имат връзка с даренията на ответницата от родителите и суми. В периода 15.05.2019 год. – 22.04.2021 год. по сметка в ОББ с титуляр ищеца са получени доходи от трудови възнаграждения, командировъчни, обезщетения, печалби и бонуси от спортни залози в размер на общо 85 996,41 лева. За същият период ответницата е получила доходи от възнаграждения в Община Ямбол в размер на общо 3 975,61 лева.

По делото е допусната, изслушана и приета допълнителна съдебно-счетоводна експертиза от заключението на вещото лице, по която се установява следното: ответницата е получила парично обезщетение за бременност, раждане и отглеждане на малко дете в периода м.02.2010 год.- м.03.2012 год. в размер на общо 6 192,22 лева. Размерът на доходите на ответницата за периода на съвместния им живот с ищеца от 24.10.2009 год. до 20.09.2021 год. от трудови правоотношения в РБългария и чужбина, от обезщетения за бременност, раждане и отглеждане на малко дете, както и от дарения е в размер на общо 48 151,23 лева. На 06.08.2015 год. от сметка в Алианц Банк България АД по сметка на Банка ДСК ЕАД е получен превод в размер на 42 750,00 лева, с основание – пълно погасяване на ипотечен и

потребителски кредит. На същата дата със сума в размер на 4 909,90 лева окончателно е погасен потребителски кредит, предоставен на ищеца в размер на 5 000 лева. Ищецът е бил клиент на Уникредит Булбанк АД и е имал спестовен влог в долари, открит на 12.10.2005 год. и закрит на 24.01.2014 год.; сметка в евро с дебитна карта, открита на 22.10.2008 год. и закрит на 09.12.2013 год. и спестовен влог в евро открит на 15.09.2011 год. и закрит на 24.01.2014 год. По спестовен влог в „Ейч Ви Би Банк Биохим, клон Казанлък в долари открит на 12.10.2005 год. и закрит на 24.01.2014 год. са получени доходи в размер общо на 3 294,47 щ.д., равняващи се на 5 409,08 лева. По сметка в евро с дебитна карта в Уникредит Булбанк АД, открита на 22.10.2008 год. и закрит на 09.12.2013 год. – няма движение. По спестовен влог в евро в Уникредит Булбанк АД открит на 15.09.2011 год. и закрит на 24.01.2014 год. са получени доходи в размер на общо 13 198,83 евро, равняващи се на 25 814,67 лева. Общият размер на получените от ищеца суми по сметки в Уникредит Булбанк АД в периода 21.11.2005 год. – 01.10.2012 год. е 31 223,75 лева. За периода на брака ищецът е получил доходи в размер на общо 265 273,52 лева. За периода до сключване на гражданския брак ищецът е получил доходи в размер на общо 33 560,77 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Въззивната жалба е **допустима**, като подадена в предвидения в чл.259, ал.1 от ГПК преклузивен срок и отговаряща на изискванията на чл.260 и чл.261 от ГПК. Въззивника е легитимиран и има правен интерес от обжалването. Преценена по същество въззивната жалба е **неоснователна**.

В съответствие с правомощията си, при проверка на валидността и допустимостта на атакуваното решение, въззивния съд прецени, че последното е валидно и допустимо.

При преценка по същество въззивния съд намери следното:

Предвид обстоятелствата наведени в исковата молба на Р. А. С. в производството пред първоинстанционния съд е предявен иск по чл.29, ал.3 СК – да се постанови решение, че ищеца поради по-голям негов принос в придобиване на общото имущество по време на брака му с ответницата, е собственик на 2/3 ид.части от него, а ответницата на 1/3 ид.ч., което имущество включва недвижим имот - апартамент и движими вещи, подробно описани в ИМ.

Предявеният иск е **допустим**. При преценка по същество, извършена въз основа на събраните по делото доказателства, относими към претенцията на ищеца, въззивния съд намери иска за **неоснователен**. По този начин правилно се е произнесъл и първостепенния съд. При постановяване на решението си, за да достигне до извод за неоснователност на предявения иск и съответно да го отхвърли, ЯРС е извършил пълен, обективен и всестранен анализ на събраните по делото доказателства, като изложените мотиви се споделят изцяло от настоящата въззивна инстанция и на *осн. чл.272 от ГПК въззивния съд препраща* към тях.

По повод оплакванията във въззивната жалба, въззивния съд намери следното:

Единственото, пространно обосновано в жалбата оплакване е за необоснованост на

постановеното решение, т.е. постановяване на същото в противоречие с материалния закон и събраните по делото доказателства. Оплакването е неоснователно.

Съгласно чл.21, ал.1 СК вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. В ал.2 на чл.21 СК е уредено, че съвместният принос може да се изрази във влягане на средства, на труд, в грижи за децата и в работа в домакинството. Съгласно чл.21, ал.3 СК съвместният принос се предполага до доказване на противното. Изключение от съвместния принос законодателят приема в хипотезите на чл.22 и чл.23 СК.

В нормата на чл.29, ал.3 СК е предвидено, че при прекратяване на общността поради развод или по съдебен ред съдът може да определи по-голям дял от общото имущество на единия съпруг, ако приносът му в придобиването значително надхвърля приноса на другия съпруг. Тежестта на доказване на по-големия принос е върху съпруга, който претендира, че има такъв. Посочената по-горе норма касае цялото имущество, придобито по време на брака възмездно, включително и тези движими вещи и недвижими имоти, които страните не са посочили в хода на производството, но по силата на чл.21, ал.1 СК са съпругеска имуществена общност. Приносът се изразява в осигуряване на по-големи доходи, работа в домакинството и грижа за децата. На никой от тези форми на принос не трябва да се дава приоритет, а те трябва да бъдат разглеждани като еднакво значими и равностойни, тъй като дължимото поведение на всеки от съпрузите в брака, съгласно чл.17 СК, е с взаимно разбирателство, общи усилия съобразно своите възможности, имущество и доходи да осигури благополучието на семейството и грижи за отглеждането, възпитанието и издръжката на децата. Тоест, при преценката на приноса на всеки от съпрузите не следва да се дава приоритет на никоя от формите на приноса за сметка на друга, тъй като всичките форми на принос са равно значими. /в т.см. Решение №50122/06.01.2023 г. на ВКС по гр.д. №4989/2021 г., II-ро ГО; Решение №117/22.12.2020 г. на ВКС по гр.д.№780/2020 г., II-ро ГО; Решение №60/04.06.2021 г. на ВКС по гр.д.№3052/2020 г., II-ро ГО и др. В цитираните решения касационната инстанция е разяснила, че постановките на т.8 на ППВС №5/1972 г., че за определяне на неравни дялове от общото имущество се изхожда от наличието на две предпоставки: да се касае до изключителни случаи и приносът на единия съпруг явно и значително да надхвърля приноса на другия, не са изгубили значение независимо, че в нормите на СК от 1985 г. и от 2009 г. не е възпроизведена предпоставката "изключителен случай". Практиката на ВКС е доразвила дадените в ППВС №5/1972 г., т.8 примери кога е налице изключителен случай /когато е установено, че единият съпруг е работил и пестил, а другият или не е работил, без да е бил нетрудоспособен, или е разпилявал систематически придобитите от него средства/, като приема, че многократно по-големите доходи на единия съпруг, при еднакъв нематериален принос, могат да бъдат основание за определяне на по-голям дял на основание чл.29, ал.3 СК, само когато без тези по-големи доходи имуществото не би могло да бъде придобито.

При съобразяване с цитираната практика на ВКС и при съотнасянето ѝ към установените по делото правнорелевантни факти, настоящия съд приеме, така както е приел и ЯРС, че предявения иск е неоснователен.

По делото не е спорно, че страните са бивши съпрузи, които са сключили граждански брак на 24.10.2009 год., прекратен с развод по взаимно съгласие със съдебно решение, влязло в законна сила на 20.09.2021 год. Не е спорно, че от брака си страните имат родено едно дете - Д., род. на 23.03.2010 год. Процесният недвижим имот - апартамент и описаните в ИМ движими вещи страните са придобили по време на брака и по презумпция на закона – в режим на СИО. Придобиването на недвижимия имот е станало през 2010 г., като цената е заплатена с ипотечен кредит, по който съпрузите са солидарни длъжници. В следствие кредита е бил рефинансиран, като действително вноските за погасяването му са превеждани на банката от банкова сметка на ищеца. Средства за погасяването кредита са предоставяни, под формата на дарение и от родителите на ответницата. Установен по делото факт е и че няколко години след началото на брака му с ответницата ищеца е започнал работа като международен шофьор /като какъвто работи и понастоящем/, по повод на което е отсъствал от дома си за продължителни периоди от време, а доходите му през това време значително са надвишавали тези на ответницата. Ответницата от своя страна през целия период на брака ѝ с ищеца е реализирала по-ниски доходи. От свидетелските показания се установява, че и двамата бивши съпрузи докато са били в брак са се грижили за домакинството, както и са полагали грижи за общото им дете. Установено е обаче, че ответницата е била тази, която е ползвала отпуск за отглеждане на детето и се е грижела за него сама, в продължителните периоди от време, когато ищеца е отсъствал от дома им.

При така възприетите за правнорелевантни факти, за настоящия съд следва обоснован извод, че и двамата бивши съпрузи са полагали грижи за семейството, като всеки един от тях има както материален, така и нематериален принос за това. Действително, доходите на ищеца са по-големи като размер от тези на ответницата. В същото време обаче, майката е тази, която е ползвала отпуск за отглеждане на общото на страните дете, както и е била родителят, който е полагал преимуществено грижи за детето не само през този период, а и когато ищеца е бил в командировки и на военни мисии в чужбина, а и след като е започнал работа като международен шофьор и е отсъствал от дома за продължителни периоди от време. Следва да се посочи, че по това време и по този начин тя е давала възможност на своя съпруг да работи и да получава трудово възнаграждение. Без грижите на ответницата за детето и домакинството, ищецът не би реализирал по-високите доходи от трудовата си дейност на военнослужещ, включваща командировки и военни мисии в чужбина, а в следствие и като международен шофьор, ако се е налагало той да поеме лично и непосредствено грижите по отглеждането и възпитанието на роденото от брака му с ответницата дете.

Предвид горното съдът приема, че и двете страни по спора имат еднакъв принос за придобитото по време на брака имущество. Безспорно е, че имущественият принос на ищеца /като суми, получени от трудови доходи/ е по-голям. В същото време безспорно се установява, че ответницата има по-голям нематериален принос, тъй като тя е полагала повече грижи за детето. Трябва да се има предвид и че по делото липсват категорични доказателства, че именно трудовите доходи на ищеца представляват значителен принос,

благодарение на който е придобито имуществото по време на брака. Нещо повече, от доказателствата по делото се установява, че недвижимия имот е придобит изцяло със средства от предоставен на двамата съпрузи заем (кредит). Освен това отчитането на приноса на всеки от съпрузите в придобиването на един имот, следва да става към момента на придобиването - тогава, когато настъпва вещното прехвърлително действие на съответния придобивен способ - в случая за процесния имот придобиването е станало през 2010 г. Обстоятелството кой от съпрузите в последствие е погасявал вноските по кредита, не би могло да се третира като по-голям принос, съответно да доведе до промяна на квотите им в съсобствеността, а единствено би могло да създаде облигационни отношения по-между им, както правилно е посочил ЯРС.

При тези съображения крайния извод на въззивния съд е, че не са налице предпоставки за определяне на по-голям принос на ищеца и че всеки от бившите съпрузи е собственик на равна част от придобитото по време на брака имущество и презумпцията за съвместен принос не е опровергана, поради което предявеният иск следва да се отхвърли, като неоснователен.

Въз основа на изложеното до тук, въззивната жалба се прецени за неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение. Атакуваното решение на ЯРС, като правилно, законосъобразно, и нестрадащо от пороците, визирани във въззивната жалба, при условията на чл.271, ал.1 от ГПК, следва да бъде потвърдено.

При изхода на спора пред въззивния съд, въззивника няма право на разноски, а искането на въззиваемата за присъждане на такива е основателно за сумата 1500 лв. – адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, за заплащане на което са представени надлежни доказателства и списък по чл.80 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.271, ал.1 от ГПК, ЯОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №71/17.02.2023 г., постановено по гр.д.№3951/2021 г. по описа на ЯРС.

ОСЪЖДА Р. А. С. с ЕГН ***** да заплати на М. Е. М. с ЕГН ***** сумата от 1500 лева – разноски за въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____